

A férj bejött a szobába és a vetett ág sarkára ült. Nem gyújtott villanyt. Az előszobából bevetülő fényben látta az alvó felesége arcát. Hogy végre el tudott aludni. Háttal ült neki. Ott ült összegörnyedve meg összeszakadva a

40 Antal Balázs

ENGEDNI MINDIG

francia ág alsó sarkában, minthogyha valami annyira megviselte volna. Nyúlt a felsőjéért, hogy lehúzza. De csak félig jutott vele, azután összegörnyedt megint, csupasz háttal. Kicsivel később felállt és kiment a szobából és a küszöbről visszaneézett az alvó feleségére és behúzta maga után az ajtót, odakint meg visszavette a felsőt magára.

A konyhában felkapcsolta a lámpát. Odament a kredenchez és kinyitotta az üvegajtót és kivett egy poharat és a kredencet becsukta. Megnyitotta a mosogató csapját és amikor kiengedte a langyos vizet, a sugár alá tartotta a poharat és megtöltötte. Azután ivott. Lassan, nagy kortyokban. Közben meg is állt egyszer. Azután kiitta.

Letette a poharat, hallgatózott. Odament a villanykapcsolóhoz és sötét lett. Megint várt, megint hallgatózott. A sötétben a teraszajtóhoz osont és kinézett. Odakint szűköltek a kutyák. Elfordította a kulcsot és kinyitotta az ajtót. Kilökte a szúnyoghálót és kilépett a teraszra. Semmi. Meggyújtotta a kinti villanyt. A két németjuhász a kennelben éberen figyelte. Bedugta a gumipapucsba lábát és lement a teraszról a kennel elé az udvarra és szétnézett a sötét udvaron. Akkor már csak a szuka nézett vissza rá odabentről. Na mi van, te kurva, szólt oda neki. Te betyár kurva, te.

Reggel amikor a feleség felkelt, a gyerekek már az asztal körül ültek a konyhában, a férje meg kiszolgálta őket. Hogy van a kezed, egyből ezt kérdezte tőle. A gyerekek kicsit ijedten nézték. Nem szaladtak oda hozzá, úgyhogy ő ment megsimogatni őket. Aztán a kötést tapogatta. Fáj. Nagyon fáj. A férje elhúzta a száját és felszisszent és a fejét ingatta hozzá. Elviszlek orvoshoz, mondta, amíg elővett valami edényeket. De lehet, hogy mégiscsak be kéne a balesetire mennünk. Dehogyan kell, rázta meg egy idő után a fejét a nő. A férje ránézett. Be akarsz menni dolgozni? Ugyan mi a jó francot kezdenék ott ilyen kézzel, felelte a feleség. Én is így gondolom, mondta a férje. Hát akkor csak pihenj ma.

Az asszony kiment a mosdóba. Várta, hogy a férje majd mond-e még valamit, de nem mondott. Aztán már az ajtóban álltak és éppen annyi ideje maradt csak, hogy megölelje félig-meddig a gyerekeket, a rossz kezét a háta mögé rejtve, nehogy véletlenül megsértsék. Akkor már hiába szólt a férjének, az a kocsiból nem hallotta. Vagy csak nem akarta. A feleség nem lépte át a

küszöböt és villámgyorsan becsukta és aztán bezárta az ajtót utánuk. Kinézett a ház elülső ablakán. A férje nyitva hagyta a kaput. Odakint az utcán a szürke kukák egykedvűen várták a szemetesautót. Közöttük kétes alakok imbolyogtak egyiktől a másikig, felnyitották a tetejük, belenéztek ebbe is, abba is. Basszus, mondta ki hangosan. Kinézett az oldalsó ablakon, az udvaron nyugalom volt. Úgy látta, a férje adott a kutyáknak enni a kennel etetőjébe.

41

Bevett két szem fájdalomcsillapítót és aztán lefeküdt. Nem tudott elaludni. Folyton felkelt és kinézett és elnézte a nyitott kaput. Az utcán ténfergőket. Azután az udvart, hogy nincs-e mozgás. A kutyakennelt. A kaput megint. Biztos azért hagyta nyitva, mert kihívta, mondta egyszer-egyszer magában. De aztán nem jött senki.

Nem mondta, mikor jön, kérdezte a telefonban. A férje hallgatott egy sort. Kicsoda? Mazori doktor. Neki hagyta nyitva a kaput, nem? A férje felszisszent, Úgy hagyta? Bassza meg! Azt hittem, neki hagyta úgy. Dehogy. Csak elfelejtettem. Felhívta egyáltalán? Meghallotta a sóhajtást a vonal túlfelén. Nem is hívtad, mondta a nő. Este már hogy hívtam volna, mondta a férje. Most meg még nem volt rá időm. Dolgom van. Dolgozom. Majd felhívom. És a kapu, kérdezte a nő. A férje belekezdett volna, de közbevágott, Légy szíves gyere haza és csukd be a kaput. A feleség letette. Egyáltalán nem várta meg, hogy mit mond.

Kinézett megint előre. Az utcán végigment két rosszul öltözött ember egy kopott biciklit tolva. A kennelben a kutyák füleltek. A két ember benézett a nyitott kapun. De csak úgy menetben, nem álltak meg, nem is lassítottak meg semmi. Mentek tovább az utcán nyílegyenesen.

Az asszony kiment a fürdőszobába. A szekrényből egy kézzel előszedte a gézt, a mullpólyát, a sebhintőport meg a jódot és kirakta a mosógép tetejére, és közben a másik karját, amelyiken a kötés volt, eltartotta oldalra egész végig. Azután a fürdőköd felé fordult, kihúzta a biztostűt a kötésből, azután kibontotta a fáslit és szép lassan letekerte a kezéről. A seb csúnyán festett. A lábával a kád mellé húzta a gyerekek kis műanyagzsámolyát és odaült és a sebes karját beemelte a kád fölé, azután megnyitotta a csapot. Nagyon nehezen indult be a kombikazánban a vízmelegítő. Ahogy átkapcsolt a zuhany csapjára és a jó kezébe vette, alig győzte kivárni, hogy a víz megmelegedjék. Aztán meg egykettőre forró lett.

A kimosott sebet megnyomogatta. Látszott a harapás helye, a fogak nyoma, a csikarás. A nyers húsa a felsértett bőr alatt. Nagyon mély ez, sziszszent fel, ahogy elnézte. Azután ellátta és átkötötte a kezét. Aztán bevett még két szem fájdalomcsillapítót.

A férj felvette az iskolában a gyerekeket és aztán hazahajtott. Ahogy befordult a kapun, a gyerekek már az autóból integetni kezdtek a feleségének, mert meglátták, hogy az ablakban áll. Beparkolt az udvarra, azután a gyerekek kiáltozva kiugráltak. Ment, hogy becsukja a kaput, közben kien-
42 gedte a kennelből a kutyákat. De már vissza onnan előlről arra érkezett, hogy a felesége beparancsolta a gyerekeket a házba. Megsimogatta a kutyákat, azután öntött nekik a száraz tápból az etetőjükbe, az itatójukat meg vízzel teletöltötte. Azután felnyitotta a garázs ajtaját és beállt a kocsival a garázsba és aztán becsukta a garázsajtót.

Mikorra bement, a gyerekek már a szobájukban voltak, a felesége meg a nappaliban ült a tévé előtt. Szia, köszönt rá. Szia, köszönt a felesége. Megállt a fotel mögött, amíg kigombolta a csuklóján az inge gombját. Odanézett, hogy a felesége mit néz. Azután elnézte a felesége tarkóját. Aztán a fürdőszobába ment.

Amikor átöltözött és megmosta a kezét és az otthoni ruhájában visszament a szobába és az amerikai konyhában az asztalnál megállt, azt kérdezte a feleségétől, Hogy vagy? Jól, felelte az asszony. A kezed? Az is jól van. Átkötötted? Át. Akkor jó.

Elővett a szekrényből egy tálkát és rakott bele egy marék száraz keksz, aztán a hűtőből kivette a tejet és ráöntötte és a tejet visszarakta a hűtőbe, azután leült és a kiskanállal addig kavargatta a kekszet, ameddig el nem ázott. Hallgatta, hogy a felesége kapcsolgatja a tévét. Aztán az asszony felállt és a gyerekszobába ment. A tévét úgy hagyta. Akkor a férj fogta a tálat és odaült a fotelba a tévé elé.

A felesége nemsokára visszajött és odatelepedett a kanapéra és ő is a műsort nézte. Ideadnád a távirányítót? A férj maga mellé nyúlt és ott kotorászva megkereste és odaadta neki. Ahogy a felesége elvette tőle közben még csak rá se nézett. Akkor a férj azt kérdezte, Most mi bajod van? Nekem? Nekem semmi. Már enni se lehet nyugodtan, kérdezte megint a férj. Éntőlem, kérdezett vissza a felesége. Én nem szóltam semmit. Nem hát, mondta a férj és felállt és a konyhaasztalhoz ment és lerakta a kezéből a tálkát és a konyharuhával megtörülte a szája sarkát, aztán a tálkát a mosogatóba tette és engedett bele meleg vizet és ellögyöblölte és aztán berakta a leborogatóba.

Amikor elindult a hátsó ajtó felé, azt mondta, Igazán nem gondolhatad komolyan, hogy hazajövök a kapu miatt. Tudod, nyolc órában járok dolgozni. Tudod, énnekem főnököm van. Mit bánom én a kaput, mondta csendesen a felesége.

Ahogy a férje kiment, nemsokára megjelentek a nappaliban az asszony körül a gyerekek. De csak ott keringtek a tévé környékén meg pislogtak, és nem szóltak semmit. Akkor az anya odafordult feléjük. Na mi van, be vagytok

tőlem tojva, mi, kérdezte. Anya, mondta a kisebbik fiú és odabújt hozzá, Nézhetünk mesét? Nézhettek. Ne féljeteK, nem fogok veszekedni apáttokkal. Megmondátok múltkor, hogy ilyen ne legyen, nézett a nagyobbikra. Akkor a nagyobb fiú is odajött és leült a tévé elé ő is. PihenjeteK, mondta az asszony, ahogy felállt. De aztán majd tanulás. 43

Bement a gyerekek szobájába és félkézzel kicipzárta az iskolatáskájukat és kivette az uzsonnás dobozukat és a konyhába vitte. De akkor már sziszegett meg rázza a rossz kezét. A gyerekek odanézteK. Semmi baj, mondta nekik, Csak hasogat nagyon a kezem.

Bement a hálószobába. Valamit meghallott és akkor odament az ablakhoz és kinézett. A férje a kutyákkal játszott az udvaron.

A férj a teniszlabdát a magasba dobta és a kutya felugrott érte és elkapta a labdát, azután a férfi odalépett hozzá és elragadta a pofájából és a kutyán meg látszott, hogy pontosan ezt akarja. De a másik, a szuka, kitért az egész elől, akárhogy próbálta őt is odahívni a férfi. A jobb mellső lábát feltartotta, nem állt rá, csak ha nagyon muszáj volt. Radi, mi van veled, mondta a férj és eldobta a labdát, hogy a kan hadd szaladjon érte. Azalatt odament a szukához és leguggolt hozzá és nyújtotta a kezét a mancsa felé az meg odatartotta neki és engedte, hogy a kezébe vegye. Akkor megnyomogatta. Na, hol fáj? Egyszer csak a kutya odahajtotta a fejét és nyaldosni kezdte a kezét a száraz nyelvvel szaporán. Aha, itt. Na, hadd nézzem csak. Felfordította és szemügyre vette a puha párnákat. A kutya halkan nyüszített. Akkor ott volt mögötte már a másik is, de békén hagyta őket. Néha a farkát lengetve közelített a labdával.

Amikor a férj leengedte a kutya lábát, bement a szobába és a lomok között megkereste a sebkenőcsöt. De a tubus rég beszáradt már, nem bírt belőle kipasszírozni semmit. Előjött, megdörzsölte az állát, azután csípőre tett kézzel csak ott álldogált, elgondolkodva mászkált az udvaron. A szuka végig őt figyelte azzal a szomorú meg bánatos kutyaképpel.

Amikor a kapuhoz ért, megállt. Megtámaszkodott a felső lécen és kinézett az utcára a kerítés fölött. A szemközti szomszéd is ott serénykedett és akkor köszöntek egymásnak. Aztán a szomszéd azt kérdezte, A feleséged hogy van? Megmarad, biggyesztette le a szája sarkát a férj. Nem fertőződött el a harapás? Ugyan hogy fertőződött volna el. Orvosnál voltatok? Á, nem kell ehhez orvos. Még csak annyit sincs az egész, hogy el kellene vele menni. Akkor jó, mondta a szomszéd. Akkor nincsen semmi baj. Nem tudtuk már, hogy hogy van. Ő jól van. De bajnak van baj mindig, mondta a férj. Most nézd meg, hogy sántít ez itt nekem, bökött a fejével a szuka felé, amelyik ott sunyogott a nyomában. Nem látok semmit se pedig a lábán. De rá se nagyon

bír lépni, nem hogy játszani volna kedve. És a jódos kenőcsöm meg beszáradt. Úgyhogy majd ki kell mossam neki, mert nincsen, ami különben kiszívja. Ennek a szegény Radinak mindig van valami baja, hallod. Vagy csak nagyon megijedt tegnap ebben az akcióban. Biztos akkor fájdíthatta meg,
44 mert előtte nem volt még ilyen.

Hívtam, de nem kapcsolható előfizető a számon, mondta a férj a feleségének. Biztos megváltozott. Majd holnap hazafele elmegyek a rendelőjébe. Én még egy napot nem bírok ki így itthon, mondta a felesége. Be akarsz menni dolgozni? Mégis hogy mehetnék, Feri, mutatta fel megint a kezét. Na jól van, visszakozott a férj. Három nap szabadságot vettem ki, mondta a felesége. Attól marad még elég. De légy szíves reggel menj el hozzá. Jöjjön ki nekem korán és intézze el. Nem bírok bezárva lenni a házamba. Hogy ne mehessek ki a saját udvaromra se. A férj akkor azt mondta, Mért ne mehetnél ki? Mért lennél bezárva? Én ugyan ki nem megyek, amíg el nem altatja őket. A férj megmeredt, azután egy pillanat alatt vérbe borult az egész arca és akkor felpattant. Hogyhogy őket, förmedt a feleségére. Az asszony nem nézett rá. Mi bajod van neked? Mit ártott neked Dundi? Megvárod, amíg a fiúkat is megtámadja valamelyik, kérdezte tőle élesen a felesége. A fiúk nem nyúlkálnak az ételükbe, mondta a férj. Meg nem ejtik bele a kutyatálba az iszonyúan értékes ékszereiket. Az asszony megrázta a fejét. Nem az iszonyúan értékes ékszeremet ejtettem bele. Hanem a karikagyűrűmet. A férj beharapta a száját. Azután azt mondta, Kösz szépen, és kiment a szobából és bevágta maga után az ajtót.

A férj a konyhában kinyitotta a kredencet és kivett egy decispoharat, aztán a bársekreányból a konyakosüveget vette elő és töltött belőle a kispohárba, azután egyszerre leküldte. Azután meg csak állt ott a két kezén megtámaszkodva a konyhapulton. Bassza meg az ég, morogta maga elé a fogát csikorgatva. A gyerekek hangos kattanással csukták magukra a szobájuk ajtaját.

A feleség sokáig ült az ágyban a felkapcsolt éjjeli lámpa alatt. Már hálóingben volt. Megtanult a kisebbik gyerekekkel, a nagyobbtól felkérdezte a leckét és ellenőrizte az írásbeli házit. Azután vacsorát adott nekik. Azután félkézzel elmosogatott. Azután lefektette őket. Azután bevette éjszakára a fájdalomcsillapítókat. Közben a férjét még ha egy-egy pillanatra éppen látta is, az nem hogy hozzá se szólt, hanem még csak rá se nézett. Az ágyban, amíg a férjét várta, az asszony pityergett egy sort. Az ablakból látta, hogy a garázsban ég a villany. Leoltotta a lámpát, de akkor sem feküdt le, hanem ott ült tovább a párnával támasztva fel a hátát. Nézte a fényt a garázs ablakában. Azután valamikor elaludhatott mégis egyedül magában.

Amikor felébredt, már menetre készek voltak. A férje egyből kifordult a házból, amikor a feleség kijött a hálósobából. Utána egyszer még beszólt a teraszajtón a gyerekeknek, hogy most már menjenek kifelé. A feleség az ablakból nézte végig, ahogy kiáll az autóval az udvarról, azután kiszáll az autóból és becsukja a kaput maguk után. Azután beül és akkor men- 45 nek. A másik ablakból odanézett a kutyákra a vasrácsos kennelben. Azután a fürdőszobába ment és lecsereelte a kötést a karján. Azután bevette az aznapi első fájdalomcsillapítókat.

Délután, amikor hazajöttek, a férje behozta a gyerekek táskáját, aztán amíg ő a két kisfiúval volt elfoglalva, át is öltöztött. A teraszajtóból szólt vissza a feleségnek. Azt mondta, tizenegy körül itt lesz. De azután felhívott, hogy sürgős ügyben az állatkertbe kell mennie. Holnap itt kezd. Azzal bevágta maga után az ajtót. A kisebbik fiú megkérdezte, Ki? Nem felelt se az asszony, se a nagyobbik gyerek. Kivel beszélt apa, kérdezte megint a kisfiú. A feleség elnézte, ahogy a férj a garázsból előhossa a két nyakörvet, aztán kinyitja a kennel bejáratát és a fejüket türelmesen odatartó kutyák nyakörvére rákattintja a karabinereket és indul a kapu felé velük a pórázon vezetve őket. A kisfiú elszaladt az elülső ablakhoz, azután felkiáltott, Az erdőbe mennek. Én is akarok menni! Hadd menjek utánuk! Mért nem vitt apa magával? Kérlek, anya! Meg kell csinálni előbb a leckédet, mondta neki az asszony.

Este az ágyban magában, míg a garázs fényeit figyelte, végigszámolta, hogy a férje azt a három mondatot mondta neki egész nap.

Reggel a felesége nem aludt olyan sokáig. A férj még nem fejezte be a reggelijét, de ahogy meglátta, hogy előjön a hálóból, egyből felállt az asztaltól és a mosogatóba tette a tányérját, a morzsát meg az asztalról a markába söpörte és még bőven rágott, amikor már a száját körülgette a szalvétájával és csak azon volt, hogy eltűnjön onnan.

Amikor felkapta a gyerekek táskáját, hogy a teraszajtóhoz vigye, a felesége leült a kanapéra, ahonnan jól láthatta őt egész végig. Feri, beszélni akarok veled, mondta a felesége. Zsombi, benne van minden a táskádban, kérdezte a nagyobb gyereket a férj, az meg teli szájjal visszaümmgett neki az asztaltól, hogy igen. Nem kell csinálni semmit a kutyáiddal. A drágákkal, mondta a felesége. A férj nem állt meg. Hallod, szólt rá a felesége. Énnekem nem hiányzik a duzzogásod. A tiédben minden ott van, Marci, kérdezte most a férj a kisebbik gyereket. Majd együtt élek valahogy a dologgal inkább, mondta a felesége. Hallod, Feri? Hagyjál békén, mondta neki a férj. Megbeszéltem vele mindent. Jön és elintézi. Nem kell semmitől se szenvedjél te idehaza a saját házában. Akkor mondd le, mondta neki a felesége. Nem mondom én, vontá meg a vállát a férj. Már úgyis tudom a fontossági

sorrendedet, mondta a felesége. Hogy ki mennyit számít neked. Hát persze, mondta a férj. Ne félj, ugyanúgy kimosom a szaros gatyádat ezután is. Arra jó vagyok neked. Bánom is én, hogy kimosod-e vagy nem, mondta a férj. Fiúk, indulás. Mondd le, jó, mondta a felesége. Nem mondom, mondta a
46 férj. Hát akkor nem mondod, mondta a felesége még utoljára.

Amikor a fiúk kimentek az udvarra, a nagyobbik mindjárt odaszaladt a kennehez, és amíg az apjuk kaput nyitott, bement és megölelgette a kutyákat. Gyere, Marci, búcsúzz el tőlük, mondta a kisebbiknek. Az anyjuk kopogott mögöttük az ablaküvegen, de nem néztek oda. Azután kiszólt az ajtón, Olyan lesz a ruhátok. Azzal se törődtek. A kisfiú azt mondta, Jók legyetek, amíg iskolában vagyunk. Az apjuk a kocsinál várta őket.

Amikor kihajtottak az udvarról az apjuk kiszállt és becsukta a kaput. Azután visszaült és becsatolta magát. De nem indított. Ide fog jönni az állatorvos bácsi, mondta a gyerekeknek a visszapillantóban figyelve őket, mert az övtől már nem tudott hátrafordulni hozzájuk. Anya azt mondta, hogy ne jöjjön, mondta a nagyobbik fiú. Anya mindenfélét mond, rázta meg a fejét az apjuk. Idejön az állatorvos bácsi és elaltatja őket, mondta az apa és vett egy nagy levegőt és gázt adott. Az utca vége előtt a tenyerével kellett kitörölnie a könnyeket a szeméből. A gyerekek a hátsó ülésről a visszapillantóban látták.

Ahogy az autó eltűnt, a feleség az ablakban állt. Állt és elnézte a csukott kaput. Csak nézte, nézte. Azután kiment a fürdőbe és lecserélte a karján a kötést és bevett egy szem fájdalomcsillapítót. Azután visszament a nappaliba. Leült a fotelbe és a távirányítóért nyúlt és bekapcsolta a tévét. De csak ugrált a csatornák között, azt se tudta, honnan hova váltott. Közben felhúzta a térdét, feltette a lábát a fotelbe és egészen begubózott a karfák közé.

Amikor megunt, előhozta a könyvét és lefeküdt a díványra és olvasni kezdett. De folyton abba kellett hagynia, mert nem tudott igazán odafigyelni. Ha autó zúgását hallotta, mindjárt fülelni kezdett. Ha valami mocorgást hallott odakint a udvar vagy a kennel felől, megint megmeredve hallgatózott. A szeme sarkából időnként ideges rebbenést látott a könyve mögött odabent a szobában. De talán csak valami kintől bevetülő árnyék futott át a falon.

Aztán amikor nem hallott semmit és nem mozdult sehol semmi se körülötte semerre, egyszerre azon kapta magát, hogy a betűk helyett azt a perccet látja maga előtt, ahogy a gyűrűje után kap a kutyatál felé és a szuka egy szempillantás alatt belemar a csuklójába. Egyszerre olyan erősen tört rá, hogy, bár észre se vette, ugyanúgy csorgott a könnye, mint akkor, amikor elkapta a kezét, ráharapott, szorított, és sehogy nem engedte.

Aznap délután a férj kiszállította a kapu előtt a kocsiból a gyerekeket, azután rükkverben kifordult a ház elől, aztán az utcából is. A kertváros közepén a barakképület előtt leparkolt és kiszállt és bement a presszóba. Sört kért, felelt meg hamutartót, de amikor azt mondták neki, hogy csak odakint gyűjthet rá, hamutartót végül nem kért. Leült az egyik ablak mellé az italokkal. Amikor minden elfogyott, másik kört kért. Végül mégis elkerlte a hamutartót is és kiment a kerthelyiségbe és ott gyűjtött rá. Este kilenckor zárt be a presszó, csak akkor jött el az utolsó vendégek között. 47

Nem ivott sokat, bár semennyit se lehetett volna. De akkor is autóba ült. Kihajtott a házak közül a belvárosba vezető útra. Még azelőtt lefordult róla, hogy a panelek közé ért volna. Felhajtott a felüljáróra, aztán az autópályára vivő sávba fordult. Azután lefékezett. A motor járt, ő meg onnan fentről elnézte maga alatt a sztráda gyér forgalmát.

Visszatolatott, szétnézett, azután nagy ívben a másik sávba fordult és elindult visszafelé. De nem hajtott el az elágazásig, hanem hamarosan megint megfordult azon a mellékúton, újra a sztráda felhajtója felé. Akkor már lassan hajtott. Nem ment el a felüljáróig, hamar félrehúzódott és megállt. A motort nem állította le, csak úgy kicsatolta a biztonsági övet és kiszállt. Az ajtót nyitva hagyta. Megkerülte a kocsit és elnézte az út környékét. Az út mellett egy keskeny árok, azon túl fák, azok mögött meg ki tudja, mi, abban a sötétben. Odafordult a kocsinhoz és leguggolt a sarkára és végigméricskélte az autó lámpájának a fényében az ütközőt meg a kocsit oldalát. Azután felállt és lelépett az útról az árokba. Elsétált pár métert előre az árok alján, azután kilépett belőle és visszasietett az autóhoz. Menetközben megnézte még egyszer az eleje jobb oldalát. Azután beült és becsukta az ajtót.

Vett egy nagy levegőt, hátratatolatott, azután sebességbe tette, gázt adott, az út közepére kanyarodott, hogy meglegyen az íve, azután jobbra tekerte a kormányt és megnyomta a gázpedált és az útról letérve behajtott az árokba. Amikor visszaült az autóba, nem csatolta be a biztonsági övet, így aztán ahogy a kocsit megfeneklett, ő előrelendült és a kormányba vágta a homlokát. Eszméletlenül hanyatlott hátra.

Az eszméletvesztésből később simán kábulat lett csak, ami azután álommá szelődött tovább. Álomban a két kutyával sétált az erdőben. Pórázon tartotta őket. Időnként odahajolt és a bundájukba túrt. Azok meg lógó nyelvvel élvezték. Amikor kiértek a fák közül a méregzöld rétre, már maguktól odaálltak elébe és csillogó szemmel várták, hogy lekapcsolja a karabinert a nyakukból. Ő meg odahajolt és szabadon engedte őket.